

Γέρων Σωφρόνιος Γρηγοριάτης (†1907 - 1977) Μέρος Γ΄

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

-Πως θα αποκτήσουμε δάκρυα μετανοίας, Γερο Σωφρόνιε;

Είναι δύσκολο να έχουμε δάκρυα, παιδί μου, γιατί αυτό είναι χάρισμα του Θεού. Παντως απαιτείται μνήμη θανάτου, ο οποίος μας φέρνει πόνο στην καρδιά. Χρειάζεται αυτομεμψία και συναίσθησι των αμαρτιών μας. Να λέμε, «εγώ γυμνός και άθλιος είμαι από χάρι και έργα. Βρώμα και ακαθαρσία σκορπίζω με την παρουσία μου στο Μοναστήρι και στους αδελφούς. Γι αυτό σε παρακαλώ να προσεύχεσαι να μας λυπηθή η Παναγία μας, να σωθούμε με τις πρεσβείες της.

Μερικές φορές ο Θεός με παρηγορούσε με καυτά δάκρυα μετανοίας, τα οποία σκόρπιζαν τους κακούς λογισμούς και άπλωναν μέσα μου μια βαθειά ειρήνη. Η

ψυχή μου δυνάμωνε μ' αυτές τις θείες επισκέψεις και έφθανα σε σημείο να κάνω και ασκήσεις χωρίς την ευλογία του Γέροντός μου.

Δεν θα ξεχάσω, όταν ένα βράδυ με επισκέφθηκε ο σεβαστός Γέροντάς μου παπά Αθανάσιος. Χωρίς να του έχω ανακοινώσει τίποτε, ήλθε στο κελλί μου και προστακτικά μου είπε:

-Σήκωσε τα σκεπάσματα του κρεβατιού σου.

Πάγωσα. Ήθελα ν' αποφύγω αυτή την αποκάλυψη. Με ηγούμενο το θέλημά μου είχα βάλει μία στρώσι χαλίγια κάτω στο κρεβάτι μου και τα είχα σκεπάσει με ένα σεντόνι. Ήθελα να μιμηθώ τους μεγάλους ασκητές για να ταλαιπωρώ τις νύκτες το σώμα μου. Η Θεία Χάρις όμως εφώτισε τον Γέροντά μου και ήλθε αμέσως να με λυτρώσει απ' αυτή την δαιμονική παγίδα, η οποία σίγουρα σε λίγο καιρό θα με ωδηγούσε στην πλάνη και την υπερηφάνια.

Μόνος του λοιπόν, ο Γέροντάς μου σήκωσε τα κλινοσκεπάσματά μου και με ρώτησε:

-Τι είναι αυτά, παιδί μου Σωφρόνιε; Ποιός σου έδωσε ευλογία να κάνης αυτές τις ασκήσεις;

-Συγχώρεσέ με, Γέροντα. Τα έκανα με το θέλημά μου. Επίστευσα ότι έτσι θα ημπορέσω να υποτάξω το σώμα και να ευαρεστήσω τον Θεό.

-Σε παρακαλώ, παιδί μου, μη κάνης ποτέ το θέλημά σου, εάν θέλεις την σωτηρία σου. Στο θέλημα του μοναχού υπάρχει κρυπτός και αταπείνωτος εγωϊσμός.

Δόξα τω Θεώ, διότι εγώ δεν είχα πρόθεσι να φανερώσω τα θεληματάρικα έργα μου στον Γέροντά μου. Με λυπήθηκε ο Θεός και φώτισε τον Γέροντα. Και ο Θεός διέλυσε σαν ιστό αράχνης τα σχέδια των πονηρών δαιμόνων.

-Πατερ Σωφρόνιε, πες μου τώρα το καταστάλαγμα της μοναχικής σου ζωής στο Άγιον Όρος επί 60 τόσα χρόνια.

Είμαι υπέρ ευχαριστημένος, διότι ευρίσκομαι στο Περιβόλι της Παναγίας μας. Εξαρτώ την σωτηριάν μου απ' Αυτήν, διότι Αυτή είπε στον Άγιο Πέτρο τον Αθωνίτη, ότι θα προστατεύση το γένος των Μοναχών και στην ώρα της Μελλούσης Κρίσεως θα πρεσβεύση για την σωτηριάν όλων μας.

-Πριν φύγετε από την παρούσα ζωή, πες μας μερικές συμβουλές για μας τούς νεωτέρους Πατέρας;

Η συμβουλή μου είναι να κάνετε υπομονή και υπακοή. Να τελήτε τα πνευματικά σας καθήκοντα και να αποφεύγετε τις συναναστροφές με τούς λαϊκούς. Μη τούς πλησιάζετε με θάρρος και αφοβία, γιατί μερικοί απ αυτούς έχουν τον διάβολο μέσα τους. Δεν εννοώ να τούς μισήτε, αλλά να φυλάγεσθε. Προσέχετε, αδελφοί μου, διότι ο διάβολος θα σας πολεμά μέχρι τελευταίας σας αναπνοής. Γι αυτό να λέγετε στον φύλακα Αγγελό σας: « Αγιε Φυλακα της ψυχής μου, φύλαξέ με την ώρα του θανάτου από κάθε κακή σκέψη που θα θελήση να προσβάλει τον νουν μου. Μη με αφήσης στα χέρια του διαβόλου, ούτε και να αφήσης να με πειράξει περισσότερο από ο,τι μπορώ να αντέξω. Αγαπητέ μου φίλε Αγγελε, να μπαίνης μπροστά από τον διάβολο και να με σκεπάζης από την δυναστεία του».

Θελει μεγάλη προσοχή η καλογερική ζωή, Πατέρες μου. Είθε να μας σκεπάζη η Παναγία, και ο Αγγελός μας με τα φτερά του.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr